

شماره پرسش: ۲۸۹۵۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۹/۶/۲۰ ۰۷:۰۹:۰۹

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. سلام بر شما. همان گونه که می‌دانیم ابتدای انقلاب و با شروع جنگ، جوانان مومن و انقلابی، برای حفظ اسلام، تکلیف خود را این دانستند که در جبهه های جنگ حضور پیدا کنند و از اسلام و انقلاب دفاع کنند و امثال شهید حسن باقری که اصلا به نظامی گری علاقه ای نداشتند و تخصصی هم در آن نداشتند، اما به خاطر ضرورت آن روزها تبدیل به یک عنصر برجسته در جنگ می‌شوند، و آنهایی که در زمانه ی خود درست و به موقع عمل کردند و در تاریخ ماندگار شدند و به وظیفه شان درست عمل کردند و دچار روزمرگی ها نشدند، حال ما در کجای تاریخ ایستاده ایم؟ امروز جبهه و خط مقدم نبرد واقعا کجاست؟ ما با باید مجهز به سلاح هایی باشیم؟ علاقه ها و استعداد را کنار می گذاریم، ندای این روزها و فردای انقلاب و اسلام چیست! که بعضی از ما جوان ها آن را نمی‌شنویم، و فکر می‌کنیم باید مانند شهدا و هشت سال دفاع مقدس وارد عرصه نظامی شویم در حالی که امروز خط مقدم شاید جای دیگری است و ما غافلیم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این نکته‌ی بسیار مهمی است که جایگاه و رسالت ما در کنار شهدا کجاست. در کتاب «گوش سپردن به ندای بی‌صدای انقلاب اسلامی» عرایضی شده است بخصوص جناب شهید آوینی مدّ نظر آورده شده که چگونه در کنار شهدا با تبیین تاریخی که شهدا شکل داده‌اند می‌توان مسئولیت خود را به انجام رساند. موفق باشید